

[Tommy Dinesen]

Der er mange, der har ringet til mig, efter at de har fundet ud af, at dette forslag er blevet fremsat. Man kan dele dem op i to kategorier: der er mændene – det er jo havets helte, kan jeg forstå – og så er der kvinderne, og de er meget bange. De mener nemlig, at der skal lovgives. De tager sig måske mere af deres børn – det skal jeg ikke kunne sige noget om, det er nok forskelligt – men de føler i hvert fald en angst eller en frygt, fordi der ikke er nogen regler på dette område.

Der blev sagt noget om, at venstre havde fornuftige vælgere. Hvis de har de synspunkter, som hr. Skrumsager Skau gav udtryk for, vil jeg ikke give hr. Skrumsager Skau ret.

Fru Aase Olesen og fru Elisabeth Bruun Olesen var inde på små og hurtige både og spurgte, hvorfor vi havde sat grænsen ved de 15 fod. 15 fod er en vilkårlig grænse, det kan lige så godt være en anden, men 15 fod er nogenlunde den størrelse båd, man bruger, hvis man f.eks. tager på en langtur, altså Fyn rundt eller måske en tur til Tyskland eller Sjælland rundt. Så skal man op i den størrelse.

Men efter at have set nogle af statistikkerne og set, at sejlbretter er noget af det mest farlige, og på baggrund af en leder i Helsingør Dagblad, hvor man mente, at man burde have duelighedsbevis til alle skibe, vil jeg sige, at jeg til hver en tid vil være med til at diskutere, hvor grænsen skal være. Men det er vanskeligt med hestekræfter; der vil kunne ske det, at man lovgiver for både på 60 hk, mens både på 5 ville slippe fri, selv om de var større, og sådan kan man blive ved. Derfor er den valgte størrelse god.

Hr. Brusvang mente, at der ville komme en masse administration. Det behøver der ikke at gøre, fordi det jo er en præventiv foranstaltning. Tolderne kommer om bord nogle steder, og så kan de bare bede om at få lov til at se, om de pågældende har et duelighedsbevis. Det er sådan, man gør i Tyskland.

Hr. Dohrmann mente, at dette her var imod alt, det var også en form for socialisme, der blev indført. Samtidig går hr. Dohrmann, kan jeg se, i et andet forslag ind for, at alle bådene skal stå oppe på stranden. Jeg fik nærmest opfattelsen af, at hr. Dohrmann ikke havde læst vores forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 53:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af forebyggelsesarbejdet.

Af Tove Lindbo Larsen (S) m.fl.
(Fremsat 4/12 84).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Der er slet ingen tvivl om, at det forebyggende arbejde i det kommende år vil være meget i fokus i diskussionen om sundhedspolitikken. Hvordan skal vi forebygge, at mennesker bliver syge, og hvad kan vi i øvrigt og navnlig måske hver især gøre for ikke at blive syge, det er vel nogle af de hovedspørgsmål, vi må stille os.

Derfor vil vi ofte skulle gøre os tanker om, hvordan vi bedst får mere gang i det forebyggende arbejde, sådan at det ikke bare bliver til ord, der hænger som nogle guirlander i luften, men at det også bliver til konkrete ting, som vi kan se nogle resultater af.

Hvordan det så skal gøres, kan vi have forskellige meninger om, og derfor er det netop så vigtigt, at vi ikke i vores iver efter at gøre det så godt som muligt lægger os bstant fast på, at lige præcis sådan, som vi har bestemt det, vil vi også indrette os.

Det er, enkelt sagt, hvad jeg har imod det forslag, vi har til behandling her i dag om, at vi skulle udarbejde et lovforslag om de centrale forebyggelsesråd eller forebyggelsesgrupper i kommunerne. Jeg tror ganske enkelt ikke på, at den slags restriktive ting